

PRESSEMEDDELELSE NR. 81/26

Luxembourg den 4. juni 2026

Generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-553/24 | Assemblée nationale mod Parlamentet og Rådet

Generaladvokat T. Čápetá: Annullationssøgsmålet anlagt af Assemblée nationale (den franske nationalforsamling) til prøvelse af EU's asyl- og migrationslovgivning på grundlag af manglende overholdelse af nærhedsprincippet bør forkastes

Traktaten om Den Europæiske Union (EU-traktaten) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF-traktaten) indeholder juridisk bindende protokoller, der yderligere præciserer, hvordan disse traktater fungerer. *Protokol nr. 2* om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ¹ sikrer, at EU-institutionerne overholder disse principper som fastsat i artikel 5 TEU. *Nærhedsprincippet* kræver, at EU kun handler, når målene ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene. *Artikel 8 i protokol nr. 2* giver Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at prøve og eventuelt annullere EU-lovgivning, der angiveligt er i strid med nærhedsprincippet. Sådanne sager kan anlægges af eller meddeles af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres retsorden på vegne af deres nationale parlament eller et kammer i det nationale parlament. Det er første gang, at artikel 8 i protokol nr. 2 er blevet påberåbt af et nationalt parlament, siden bestemmelsen blev indført ved Lissabontraktaten.

I den foreliggende sag har et mindretal af medlemmerne af Assemblée nationale de la République française (Den Franske Republiks nationalforsamling), som er et af kamrene i det franske parlament ², anlagt sag ved Domstolen på grundlag af artikel 8 i protokol nr. 2 med påstand om annullation af EU-forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ³ i dens helhed eller subsidiært om annullation af den del, der vedrører solidaritet ⁴.

Forordningen indfører en obligatorisk solidaritetsmekanisme for at hjælpe medlemsstaterne med at håndtere situationer med migrationspres. Dette sker ved at indføre en flytningsordning for personer, der ansøger om international beskyttelse. Assemblée nationale anfægter denne ordning, idet den gør gældende, at forordningen er skadelig for suveræniteten, den nationale identitet og for integriteten af de forfatningsmæssige strukturer og sikkerheden i medlemsstaterne, som er forpligtet til at modtage tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af omfordelingsforanstaltningerne, på deres område. Assemblée nationale har, støttet af Ungarn, således gjort gældende, at denne forordning er i strid med nærhedsprincippet. Assemblée nationale har fremsat fem anbringender til støtte for dette synspunkt. Parlamentet og Rådet har, støttet af Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien og Kommissionen, bestridt, at størstedelen af disse anbringender, der er fremført til støtte for annullationspåstanden, kan antages til realitetsbehandling. De har gjort gældende, at en sag anlagt i henhold til artikel 8 i protokol nr. 2 kun kan vedrøre nærhedsprincippet, hvilket ikke er tilfældet for så vidt angår visse af Assemblée nationales anbringender.

I sit forslag til afgørelse af dags dato anerkender **generaladvokat Čápetá** den foreliggende sags nye karakter og tager for det første stilling til Domstolens kompetence til at træffe afgørelse herom. Generaladvokaten fremhæver, at mens et søgsmål anlagt i henhold til artikel 8 i protokol nr. 2 og et typisk annullationssøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har samme genstand – nemlig annullation af en EU-retsakt, kan det første søgsmål anses for en særlig (sui generis) form for annullationssøgsmål, for hvilket Retten ikke udtrykkeligt er blevet tillagt kompetence. Generaladvokaten er derfor af den opfattelse, at det er **Domstolen, der har kompetence til at træffe afgørelse i et søgsmål anlagt af et nationalt parlament** på grundlag af artikel 8 i protokol nr. 2.

For det andet og med hensyn til **formaliteten** opfordrer **generaladvokaten Domstolen til at afgrænse nærhedsprincippet i forhold til andre principper i traktaterne vedrørende kompetencefordelingen mellem Den Europæiske Union og medlemsstaterne**, nærmere bestemt i forhold til princippet om kompetencetildeling og proportionalitetsprincippet. Selv om de tre føderale principper har til formål at opnå et optimalt beslutningsniveau, mener hun, at påstande, der fremsættes af et nationalt parlament på grundlag af artikel 8 i protokol nr. 2 kun kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som de vedrører nærhedsprincippet; påstande, der støttes på anbringender vedrørende de to andre principper, kan ikke antages til realitetsbehandling. Følgelig er generaladvokaten af den opfattelse, at kun påstanden, der støttes på anbringendet om, at medlemsstaterne vil være i stand til at håndtere de problemer, der er forårsaget af den massive tilstrømning af ansøgere om international beskyttelse, mere effektivt end EU, kan antages til realitetsbehandling. Assemblée nationales øvrige anbringender til støtte for annullationspåstanden – såsom dem, der vedrører EU's manglende kompetence til at vedtage forordningen, de angiveligt skadelige finansielle konsekvenser af den obligatoriske solidaritetsmekanisme og nytten af flytningsordningen – vedrører derimod ikke nærhedsprincippet og kan derfor ikke antages til realitetsbehandling.

For det tredje **fremhæver generaladvokaten ved behandlingen af denne del af påstanden, der kan antages til realitetsbehandling, at harmonisering ikke i sig selv bør være formålet med nogen lovgivning**, men snarere et muligt redskab til at nå et passende og særskilt mål. Ud fra dette perspektiv bør Domstolen **anmode institutionerne om behørigt at forklare deres vurdering af grundene til, at en handling på EU-plan er nødvendig** ud over blot et ønske om harmonisering. Denne forklaring skal ikke gives i standardformuleringer, men skal tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt lovgivningsforanstaltning. En sådan »skræddersyet«¹ begrundelse tvinger institutionerne til at foretage en meningsfuld vurdering af, om EU skal handle i en konkret situation. Endvidere gør den det muligt for Domstolen at afgøre, om EU-handlingen forekommer rimeligt påkrævet.

Generaladvokat Čapeta konkluderer, at begrundelserne for at handle på EU-plan ikke synes at være urimelige, og at Assemblée nationale ikke har fremført argumenter, der kan afkræfte en sådan konklusion. **Generaladvokaten foreslår derfor Domstolen at forkaste Assemblée nationales eneste påstand vedrørende nærhedsprincippet som ugrundet** og at forkaste søgsmålet som delvis uantageligt, delvis ugrundet.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin rådslagning og afstemning. Dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)«² ☎ (+32) 2 2964106.

Følg Domstolen online!

¹ [Protokol nr. 2](#) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

² Nationalforsamlingen er det franske parlaments underhus bestående af 577 medlemmer, mens overhuset, Sénat (senatet), har 328 senatorer.

³ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1351](#) af 14.5.2024 om asylforvaltning og migrationsstyring. Pagten er en del af en pakke af EU-

foranstaltninger om reform af EU's retlige ramme for asyl og migration.

⁴ Del IV i forordningen.